

“ Ben ik nou zo slim, of ben jij nou zo dom?” – Louis van Gaal

Naast dat ik VNG gemeentetrainee ben, heb ik de afgelopen vijf jaar het voorrecht gehad om mezelf raadslid te mogen noemen. Ik zeg uitdrukkelijk het voorrecht, omdat mensen het vertrouwen in je hebben getoond om hen te vertegenwoordigen bij beslissingen die van invloed zijn op hun omgeving en daarbij een gedeelte van hun leven.

Maar dat voorrecht is ook de reden dat ik op een donderdagnacht om 1 uur nog dit blog typ, wetende dat over iets meer dan vier uur mijn wekker zal aflopen. Door een vergadering kan ik de slaap niet pakken. Er zit me iets dwars. Een probleem dat zowel mijn politieke als mijn ambtelijke kant raakt.

Als (bijna) afgestudeerd politicoloog heb ik lange tijd een motto gehanteerd: “ Er zijn twee dingen in de wereld waar iedereen verstand van meent te hebben. Dat zijn voetbal en politiek. Voetbal snap ik niet zo veel van, maar ik mag wel zeggen dat ik kennis van politiek heb.” Was dit voorheen iets waar ik trots op kon zijn, inmiddels is dit iets wat me behoorlijk in de weg begint te zitten.

Daarnaast ben ik bij de VNG met mijn neus in de boter gevallen: tijdens de transities ondersteuning bieden aan het netwerk van directeuren in het sociaal domein, maakt dat je heel veel meekrijgt. Zo veel dat ik op sommige momenten misschien meer kennis en achtergrondinformatie heb bij raadsvoorstellen dan de (ontzettend hardwerkende!) ambtenaren in mijn eigen gemeente van 18.000 inwoners. En dus al helemaal meer kennis en achtergrondinformatie dan mijn mederaadsleden.

En dat voelt ongemakkelijk. Want als een ander raadslid aan het einde van een vergadering om twaalf uur opmerkt: “ het was een lange zit, maar wel weer heel nuttig”, heb ik heel veel moeite om mijn frustratie onder stoelen en banken te stoppen. Voor mij voelt het niet altijd als even nuttig en soms zelfs als enige tijdsverspilling. Ten eerste weet ik veel antwoorden al, omdat ik daar de hele dag mee bezig ben en daarnaast vraag ik me af of sommige antwoorden ook maar iets toevoegen aan het (politieke) debat dat je met elkaar voert. Een raadslid hoort zich namelijk bezig te houden met de hoofdlijnen en kaders en moet niet op de stoel van de wethouder gaan zitten. Maar maakt dit ook dat ik daarom afstomp en geen nieuwe informatie verzamel, want ‘ ik weet het toch allemaal al’?

Tegelijkertijd denk ik dat juist mijn collega’s in de gemeenteraad een goede afspiegeling zijn van de inwoners van mijn gemeente en dat ze ook echt met een grote dosis passie hun functie vervullen. Dat mijn kennis op bepaalde gebieden misschien bovengemiddeld is brengt voor mij een grote worsteling met zich mee. Want ook al brengt Louis van Gaal “ Ben ik nou zo slim, of ben jij nou zo dom” naar voren als negatieve opmerking richting de ander, het wil niet zeggen dat je het per definitie beter voor elkaar hebt dan een ander als je veel over een onderwerp weet. Voor mij voelt het af en toe als een handicap en ik moet mezelf ertoe blijven dwingen om dingen te bekijken met een open blik.

**Marieke Witzel
VNG Gemeente *Trainee***